



दैनिक

लुम्बिनी

निजी क्षेत्रबाट निरन्तर प्रकाशित पहिलो राष्ट्रिय दैनिक

हामी बोलेर मात्र
होइन पुर्‍याएर छाड्छौं

तपाईंको अत्यन्तै जरूरी चिठी एवं पार्सलहरू
नेपाल लगायत भारत र विश्वका
प्रमुख शहरहरूमा पठाउनु परेमा
हामीलाई सम्भन्धीस

सुपर काउन्टेटिक
कुरियर्स सर्भिस

ट्राफिक चोक हिमालयन
बैंकको साइड (सुर्‍य लाईफ इन्सोरेन्स भएको
भवन) फोन:- ०७१५४२५७१

वर्ष ३८ | अंक १७५ | बुटवल | २०८३ असार १५ गते, सोमबार

नेपाल संवत्

११४६ | Monday Jun 29, 2026

पृष्ठ ४

मूल्य रु. ६ मात्र

Lumbini

मदन भण्डारी जन्म जयन्तीमा वाम सहकार्यमा जोड :

‘कम्युनिस्ट आन्दोलनलाई समयसापेक्ष परिवर्तन गर्न आवश्यक’

लुम्बिनी संवाददाता

बुटवल

पूर्वराष्ट्रपति विद्यादेवी भण्डारीले फागुन २१ को निर्वाचनको मतपरिणामकै कारण नेपालमा कम्युनिस्ट आन्दोलन सकिएको निष्कर्ष निकाल्न नहुने बताएकी छन् । मदन भण्डारी फाउन्डेसनले मदन भण्डारी जन्म जयन्तीको अवसरमा गरेको विचार गोष्ठी कार्यक्रमलाई सम्बोधन गर्दै उनले कम्युनिस्ट आन्दोलनलाई समयानुकूल परिवर्तन गर्न आवश्यक रहेको बताएकी हुन् ।

‘निर्वाचनले कम्युनिस्ट दलहरूलाई गम्भीररूपमा वैचारिक बहस गर्न अपरिहार्य बनाएको छ । एक निर्वाचनको मतिरणामबाट कम्युनिस्ट आन्दोलनबारे निष्कर्ष निकाल्न हतारो गर्नु हुँदैन,’ उनले भनिन्- ‘तथापि जनताले व्यक्त गरेका सन्देशहरूलाई स्वीकार गर्नु आजको आवश्यकता हो ।’ उनले बदलिँदो पुस्ताको आकांक्षाबारे कम्युनिस्ट आन्दोलनले समयानुकूल निरन्तर परिस्कृत गर्नुपर्ने महसुस भएको बताइन् । ‘आत्मसमीक्षा र जनतासँगको जीवन्त सम्बन्धले भविष्यप्रतिको जिम्मेवारी अझ सुदृढ बनाउन सक्छ,’ उनले भनिन्- ‘बदलिँदो जनआकांक्षा राष्ट्रिय आवश्यकता नीति नेतृत्वमा हतुपुर्छ (विगतको उपलब्धि)को स्मरणमात्रै पर्याप्त हुँदैन ।’

उनले नेपालका लागि प्रत्यक्ष कार्यकारीको परिकल्पना उपयुक्त नभएको पनि बताइन् । ‘प्रत्यक्ष निर्वाचित कार्यकारी हाम्रो देशको लागि उपयुक्त हुँदैन भन्ने मेरो निष्कर्ष छ ।’- उनले भनिन् । भण्डारीले नेपालको विद्यमान सामाजिक संरचना र विविधतालाई दृष्टिगत गर्दै प्रत्यक्ष निर्वाचित कार्यकारी शासन प्रणाली मुलुकका लागि उपयुक्त नभएको बताएकी छिन् । संविधान संशोधनको सन्दर्भमा बेलाबेलामा उठ्ने गरेको प्रत्यक्ष कार्यकारी शासन प्रणालीको प्रस्तावप्रति लक्षित गर्दै उनले नेपालजस्तो बहुजातीय, बहुभाषिक र बहुसांस्कृतिक विशेषतायुक्त मुलुकमा यस्तो प्रणाली सन्दर्भिक नहुने जनाइन् ।

‘संविधान संशोधनको सन्दर्भमा बेलाबेलामा उठ्ने प्रत्यक्ष कार्यकारी शासन प्रणालीको प्रस्ताव हाम्रो जस्तो बहुजातीय, बहुभाषिक, बहुसांस्कृतिक र विविधतायुक्त मुलुकका लागि उपयुक्त हुन सक्दैन भन्ने मेरो विचार छ ।’- उनले भनिन् । पूर्वराष्ट्रपति भण्डारीले लोकतन्त्रमा आवधिक निर्वाचनमार्फत् जनमत प्राप्त गर्नु मात्र पर्याप्त नभएको उल्लेख गर्दै निर्वाचित भएपछि पनि सवैधानिक मर्यादा, विधिको शासन र जनउत्तरदायित्वलाई निरन्तर पालना गर्नु नै सच्चा लोकतान्त्रिक आचरण हुने जनाइन् । ‘हामी आवधिक निर्वाचन मार्फत् जनमत प्राप्त गर्ने लोकतान्त्रिक प्रणालीमा विश्वास गर्छौं, तर जनदेश प्राप्त गरिसकेपछि पनि लोकतान्त्रिक मूल्य, सवैधानिक मर्यादा, विधिको शासन र जनउत्तरदायित्वलाई निरन्तर पालना गर्नु नै सच्चा लोकतान्त्रिक आचरण हो ।’- उनले भनिन् ।

कार्यक्रममा नेकपा एमालेका अध्यक्ष एवं पूर्वप्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओलीले देशविरुद्ध प्रतिक्रियावादी शक्तहरू सल्बलाएको उल्लेख गर्दै त्यसलाई परास्त गर्ने दाबी गरेका छन् । उनले अहिले आफूहरूलाई कमजोर नटान्न उनले आग्रह गरे । ‘हामी मरेका छैनौं, फेरि उठ्छौं र प्रतिक्रियावादीहरूलाई परास्त गर्छौं,’ मदन भण्डारी फाउन्डेसनद्वारा आयोजित कार्यक्रममा अध्यक्ष ओलीले भने- ‘धुलो टक्क्याउँदै उठ्छौं ।’

अग्रगामी परिवर्तनर्तक अर्थ बढ्छौं । उनले अहिलेको सरकार र यसले गरिरहेका गतिविधिहरूप्रति पनि आपत्ति जनाए । असंवैधानिक ढंगबाट संसद् विघटन गरी चुनाव गएको प्रसंग उठाउँदै उनले त्यो बेलामा सबै मिल्न नसकेको जनाए ।



‘हामीले यो चुनाव रोक्नै भन्दा सबैले एमालेका लागि भिर हो, हामीलाई हाइचे हो भन्ने ठाने साथीहरूले,’ ओली भने- ‘यो चुनाव वामपन्थी र लोकतान्त्रिकहरूका लागि थिएन । पहिले नै परिणाम तथ थियो । अहिले पनि प्रतिगमनको सिलसिला जारी रहेको छ ।’ लोकतन्त्रलाई सिध्याउने गरी २३ र २४ भदौमा प्रतिगामी षडयन्त्र भएको बताएका छन् । ओलीले सबै लोकतान्त्रिक र वामपन्थी शक्ति मिलेर अहिलेको ‘प्रतिगमन’ लाई पराजित गर्नुपर्ने विचार व्यक्त गरेका छन् । उनले अहिले समाजवाद निर्माण गर्ने भन्दा पनि प्रतिगमन पराजित गर्ने बेला भएको टिप्पणी गरे । ‘फेरि आज हामी यतिबेला समाजवाद निर्माण गर्ने ? कसरी गर्ने ?,’ उनले अर्थ भने- ‘यो प्रतिगमनलाई पराजित गर्ने मुख्य काम हो । प्रतिगमनलाई पराजित गर्नुपर्छ यतिबेला सबै लोकतान्त्रिक शक्ति, वामपन्थी शक्ति मिलेर कार्यगत एकताको माध्यमबाट जानुपर्छ र पराजित गर्नेपर्छ प्रतिगमनलाई ।’ उनले वामपन्थीको चरित्र हत्या गर्ने काम भइरहेको बताए । उनले कम्युनिस्टहरूका नीति सहि भएको दाबी पनि गरे ।

नेकपा एमाले हाम्रा नीति सहि छन् कि गलत छन् भनेर कुनै एकता एकीकरणका लागि छलफल गर्ने पक्षमा छैन । हाम्रा नीति एकदमै सहि छन् ।’- ओलीको दाबी छ । जबजलाई समसामयिक ढंगले समयानुकूल बनाउँदै आफ्नो पार्टी अघि बढेको ओलीको भनाइ छ । अहिले नेपालको वामपन्थी आन्दोलनलाई मात्रै होइन लोकतन्त्रलाई नै टार्गेट गरेर त्यसलाई नै सिध्याउने गरी २३ र २४ भदौको प्रतिगामी षडयन्त्र छ । वैधानिक सरकारलाई अवैध ढंगले विस्थापन गरिएको भन्दै ओलीले २३ र २४ भदौको आन्दोलन लोकतान्त्रिक हुने नसक्ने बताए ।

सरकार बनाउने, अपदस्थ गर्ने, फेर्ने सबै कार्य संसदले गर्ने भन्दै अध्यक्ष ओलीले वैधानिक संसद् बलजफती भंग गरिएको बताए । उनले भने- ‘अहिले नेपालको वामपन्थी आन्दोलनलाई मात्रै होइन लोकतन्त्रलाई टार्गेट गरेर त्यसलाई नै सिध्याउने गरी २३ र २४ भदौको प्रतिगामी षडयन्त्र भयो । त्यो षडयन्त्रले वैधानिक सरकारलाई अवैध ढंगले विस्थापन गर्‍यो । यो लोकतन्त्र हुने सक्दैन । लोकतान्त्रिक आन्दोलन हुने सक्दैन । लोकतान्त्रिक सरकारलाई त्यसरी विस्थापित गर्न पाइँदैन । सरकार बनाउने, अपदस्थ गर्ने, फेर्ने सबै संसदले गर्ने हो । तर बलजफती भंग गरियो ।’

वैधानिक सरकार ढालेर अवैधानिक सरकार गठन गर्न पाइँदैन ।’

ओलीले लोकतान्त्रिक शक्तिहरूलाई मिल्न नदिने षडयन्त्र भइरहेको बताएका छन् । लोकतान्त्रिक शक्तिहरूलाई मिल्न नदिने प्रयास अन्तर्गत नेपाली कांग्रेस फुटाइएको उनले बताए । ‘कसरी फुट्यो, किन फुटायो, फुटेर के भयो ? नेपाली कांग्रेस त फुट्यो,’ ओलीले भने- ‘अरूलाई पनि फुटाउने कोशिस हुन सक्छ । पहिलेपहिले पनि फुटाउने कोशिस भएको छ, पर्दीहरू फुटेका छन् ।’ तर एमालेलाई फुट्न नदिने ओलीले दाबी गरे । ‘कसैले हात हाल्न खोज्दैन, त्यस्ता बाहिर्बाट हात हाल्न खोजियो भने त्यस्ता कुराहरूलाई हामी चिन्छौं,’ उनले भने- ‘त्यस्ता कुराहरूलाई हामी पराजित गर्छौं । नेकपा एमाले एकताबद्ध छ, एकताबद्ध हुनेछ ।’

कार्यक्रममा नेपाली कम्युनिस्ट पार्टी (नेकपा) का संयोजक पुष्पकमल दाहाल प्रचण्डले वामपन्थी एकताका लागि सहकार्य गर्न ढिला गर्नु दुर्लो गल्ती हुने बताएका छन् । नेपालको कम्युनिस्ट आन्दोलन र जननेता मदन भण्डारी विषयक विचार गोष्ठीमा सम्बोधन गर्ने क्रममा उनले मिलेर मात्रै सफलता प्राप्त गर्न सकिने जिकिर गरे ।

उनले आजको भोलि नै पार्टी एकता गर्न लागेको नभए पनि कार्यगत एकताका लागि भने ढिला गर्न नहुने बताए । ‘हामीले ढिलो नगरी भन्न चाहन्छु, राष्ट्रिय स्वाधिनताका पक्षमा, निरंकुशताविरुद्ध, वैदेशिक दबाब र हस्तक्षेपका विरुद्ध छिटोभन्दा छिटो वामपन्थी र देशभक्त एक हुनुपर्छ । यसलाई ढिला गर्न गल्ती हुन्छ ।’- संयोजक प्रचण्डले भने । साथै, उनले विचार मिलेहरू एकता गर्न ढिला गर्दा दुर्लो दुर्भाग्य हुनसक्ने बताए ।

‘केही साथीहरूले पार्टी एकता गरिहाल्ने भन्थे, बुझ्ने सकिइन भन्छन्, मलाई अनौठो लाग्छ । मैले आजै भोलि नै पार्टी एकता गरौं भनेको पनि छैन । मैले सहकार्य आजै सकिन्छ भने आजै गरौं, भरे सकिन्छ भने भरे नै र भोलि सकिन्छ भने भोलि नै गरौं भनेको हुँ ।’- प्रचण्डले भने । उनले वर्तमान सरकार संविधानका आधारभूत विषयमा प्रहार गर्नेतिर उद्भूत रहेको आरोप लगाए । ‘सरकार संविधानका आधारभूत कुरामा प्रहार गर्ने, उतिपट्टी समुदायमाथि प्रहार गर्न उद्भूत भएको देखिँदै गएको छ । यो सबैको तार्गेट मूल कुरा कम्युनिस्ट आन्दोलनलाई कसरी सकाउने ? भनेरतिर छ ।’- प्रचण्डले भने । प्रचण्डले आफूलाई बेला बेलामा विभिन्न

कोणबाट विश्लेषण गर्दै विभिन्न चित्रहरू बस्ने गरेको भन्दै दुखेसो गरेका छन् । उनले आफूले क्रमभंगको कुरा गर्दा उत्पात नै गर्न थाल्यो भन्ने गरेको टिप्पणी गरे । नेपालको कम्युनिस्ट आन्दोलन र जननेता मदन भण्डारी विषयक विचार गोष्ठीमा सम्बोधन गर्ने क्रममा उनले एउटै क्रममा बस्ने नेता कहिँ पनि नपुग्ने जिकिर गरे । आफू एकताका लागि नहतारिएको पनि उनको भनाइ थियो ।

‘म विल्कुल हतारिएको छैन । हुन त मलाई मानिसहरूले विभिन्न कोणबाट हेर्दै विभिन्न चित्र बस्ने गरेको छ । मैले क्रमभंग भन्यो भने के उत्पात गर्न थाल्यो भन्छन् । यो त प्रकृति, समाज र मानव समाजको नियम हो, निरन्तरतामा क्रमभंग । मैले त्यही भन्ने गर्छु । गरिराख्नुपर्ने हुन्छ, क्रमभंग ।’- प्रचण्डले भने । आफ्ना केही साथीहरू सधैं एकै ठाउँमा बस्ने गरेको र भिक्षु बनेर घण्टी बजाइरहेको टिप्पणी पनि उनले गरे । ‘क्रममै बस्नुभयो भने, जानुभयो । हाम्रा धेरै साथीहरू बसिरहेका छन् । बौद्ध भिक्षु रहेछौं घण्टी बजाइराख्छु भन्थे छ, अहिले पनि नयाँ जनवाद नै भनेको छ, त्यो कुराले कहिँ लौँदैन,’ प्रचण्डले भने- ‘अहिले परिस्थिति फेरिएको छ, हामी पनि फेरिनुपर्छ । यसलाई तपाईं गतिशील ठान्नुहुन्छ, परिवर्तनको बुझ्ने नेता ठान्नुहुन्छ, धन्यवाद । अर्को ठान्नुहुन्छ, त्यो पनि धन्यवाद ।’ परिस्थिति अनुसार विचारलाई परिवर्तन गर्ने क्षमता कम्युनिस्टमा हतुपनि प्रचण्डको भनाइ छ ।

कार्यक्रममा नेपाली कम्युनिस्ट पार्टी (नेकपा) का सह-संयोजक एवं पूर्वप्रधानमन्त्री माधवकुमार नेपालले कम्युनिस्टहरूले गरेका गल्तीको गम्भीर आत्मसमीक्षा गर्नुपर्ने बेला आएको बताएका छन् । नेपालको कम्युनिस्ट आन्दोलन र जननेता मदन भण्डारी विषयक विचार गोष्ठीमा सम्बोधन गर्ने क्रममा उनले यस्तो बताएका हुन् ।

मदन भण्डारीले भनेजस्तै कुरा गरेर मात्रै चिउरा नभिन्ने उदाहरण उनले दिए । ‘हामीले जनताको बदलिँदो मनोविज्ञानलाई बुझ्न सकेनौं, या हामीमा के-के विकृति आए र यसको आत्मसमीक्षा गरौं,’ सहसंयोजक नेपालले भने- ‘यो एउटा पार्टीको मात्रै कुरा होइन । नेपालका जति पनि कम्युनिस्ट घटक छन्, त्यसको आत्ममन्थन गर्न सक्नुपर्छ ।’

» *बाँकी ३ पेजमा*

सुस्तावासीको गुनासो : प्रधानमन्त्रीको अभिव्यक्तिले आर्तांकित छौं

सुस्ताका करिब १२० परिवारका सदस्यको नागरिकता नबनेको र नागरिकता नभएकै कारण भारतीय पक्षलाई नेपाली भूमि अतिक्रमण गर्न र भारतीय पक्षको अतिक्रमणविरुद्ध बोल्न र प्रतिवाद गर्न कठिन भएको गुनासो छ ।



बुटवल । दशकौंदेखि सीमा विवाद, नागरिकताविहीनता र राज्यको बेवास्ता सहदै आएका नवलपरासीको सुस्तावासीले प्रधानमन्त्री बालेन्द्र शाहको अभिव्यक्तिपछि भारतीय सुरक्षाकर्मीबाट आफूहरू आर्तांकित हुनुपरेको गुनासो गरेका छन् ।

प्रधानमन्त्रीको संसदमा आएको सीमासम्बन्धी अभिव्यक्तिपछि उपपन्न परिस्थितिले थप असुरक्षा बढाएको भन्दै सुस्ता बचाउ अभियान र सुस्ता बचाउ युवा अभियानले सरकारलाई तत्काल कूटनीतिक पहल गर्न माग गरेका छन् ।

बुटवलमा आइतबार पत्रकार सम्मेलन गरी उनीहरूले आफ्ना मागहरू सरकारलाई जानकारी गराउने प्रयास गरे पनि सरकार पक्षबाट बेवास्ता भएपछि माइतीघर मण्डलामा धर्ना बस्न एक दुई दिनमै काठमाडौं जान लागेको सुस्ताका अगुवा मुना खोलि बताए । भारतले सुस्तामा निकै धेरै नेपाली भूमि अतिक्रमण गरेपनि नेपाल सरकारले फिर्ता ल्याउन बेवास्ता गरेको खोलि जनाए ।

सुस्ताका करिब १२० परिवारका नागरिकको नागरिकता

नभएको र नागरिकता नभएकै कारण भारतीय पक्षले नेपाली भूमि अतिक्रमण गर्न सजिलो भएको उनले बताए । आफूहरूसँग नेपाली नागरिकता नहुँदा भारतीय पक्षको अतिक्रमणविरुद्ध बोल्न र प्रतिवाद गर्न कठिन भएको खोलि गुनासो गरे ।

अर्का सुस्तावासी अब्दुल अन्सारीले नागरिकता नपाउँदा आफूले जोतभोग गरेको जग्गाको लालपुर्जा पनि बनाउन नसकेको हुँदा दोहोरो चेपुवामा परेको गुनासो गरे ।

‘नागरिकता नहुँदा हामी नेपाली हुन सकेनौं अनि भारतीयले तिमीहरू नेपाली होइन पाकिस्तानी हुन सक्छौ सम्मका आरोप लगाउँछन्, त्यस्तो भन्दा पनि खुप लागेर सेहेर बस्नु परेको छ,’ अन्सारीले भने - ‘४० वर्षदेखि बसोबास गरेका नागरिकलाई सरकारले नागरिकता नदैंदा जग्गाको लालपुर्जा पनि बनेन यसले गर्दा भारतीय पक्षलाई नेपाली भूमि भित्र र विरोधलाई दबाउन सजिलो भएको छ ।’ गत जेठ २९ गते भारतीय सीमा सुरक्षा बल (एसएसबी) नेपालतर्फको सुस्ता क्षेत्रमा प्रवेश गरी

स्थानीयवासीलाई त्रसित बनाएको घटनाको निन्दा गर्दै नेपालको सार्वभौमिकता र भौगोलिक अखण्डतामाथि भइरहेको हस्तक्षेप तत्काल रोक्न सुस्ता बचाउ अभियानका कार्यवाहक अध्यक्ष आदम खोलि बताए ।

‘नयाँ सरकार गठनसँगै सात दशकदेखि समाधान हुन नसकेको सुस्ताको सीमा समस्या अन्त्य हुने आशा गरिए पनि पछिल्ला घटनाक्रमले सुस्तावासीलाई पुनः पुरानै चिन्ता, अन्याय र असुरक्षामा धकेलेको छ ।’- खोलि भने । नागरिकता नहुँदा शिक्षा, स्वास्थ्य, सरकारी सेवा तथा रोजगारी जस्ता आधारभूत अधिकारबाट वञ्चित हुनु परेको सुस्ता गाउँपालिका -५ का बाबु खोलि बताए । सुस्तावासीलाई तत्काल नेपाली नागरिकता उपलब्ध गराउन र वर्षौं देखि भोगचलन गर्दै आएको जग्गाको नापजौच गरी लालपुर्जा दिन उनले माग गरे ।

‘प्रधानमन्त्रीसहित सरकारका जिम्मेवार पदाधिकारीलाई सीमा जस्तो संवेदनशील विषयमा आधिकारिक अभिलेख र तथ्य अध्ययन नगरी सार्वजनिक अभिव्यक्ति नदिन हाम्रो माग छ,’ उनले भने -‘संसदमा प्रधानमन्त्रीको अभिव्यक्तिपछि नारायणी नदी कटान नियन्त्रणका लागि भइरहेको ग्याबिन जाली निर्माणको करिब १३२ मिटर क्षेत्रमा भारतीय पक्षले अवरोध गरेको छ ।’

त्यस्तै भारतीय वन विभागले आफ्नो क्षेत्राधिकार भन्दै नारायणी नदीतर्फ तारबार निर्माण गरिरहेको उल्लेख गर्दै उनले त्यसबारे नेपाल सरकारले कुनै प्रभावकारी प्रतिक्रिया नजनाएको बताए । यसले सीमा सुरक्षाप्रति राज्यको उदासीनता भन्नु प्रष्ट भएको अभियानको भनाइ छ ।

सरकारी अभिलेखअनुसार करिब ४० हजार ९ सय ८० हेक्टर नेपाली भूमि रहेको सुस्तामा अहिले करिब ७ हजार हेक्टर मात्रै नेपालीको भोगचलनमा रहेको सुस्ता बचाउ युवा अभियानका योगेन्द्र गौतमले बताए । नेपालको दुर्लो भूभाग भारतीय सुरक्षा बल एसएसबीको नियन्त्रण, अतिक्रमण तथा विवादमा छ’- उनले भने ।

» *बाँकी ३ पेजमा*

वडावासीहरूमा हार्दिक अनुरोध

- जन्म, मृत्यु, बसाईसराई,विवाह दर्ता,सम्बन्ध विच्छेदजस्ता व्यक्तिगत घटना दर्ता समयमै गरौं ।
- आफ्नो पायक पर्ने स्थानको सडकको छेउछाउमा घाँस तथा बिरुवाहरू रोपी हरियाली प्रवर्द्धन गरौं ।
- विद्यालय जाने उमेर भएका बालबालिकाहरूलाई विद्यालय पठाऔं ।
- खानेपानीका मुहानहरू सधैं सफा राखौं, साथै सबैले पानी शुद्धीकरण गरेर मात्र पिउने बानीको विकास गरौं ।
- बाल विवाह सामाजिक अपराध भएकोले विवाह गर्ने उमेरका सबैलाई २० वर्ष पछि मात्र गरौं र गराऔं ।
- वडामा रहेको पुराना पोखरीहरूको संरक्षण गर्दै थप नयाँ पुनर्भरण पोखरीको निर्माण गरी पानीका मुहानहरूको प्रवर्द्धन गरौं ।
- आफ्नो पायक पर्ने स्थानको सडकको छेउछाउमा घाँस तथा बिरुवाहरू रोपी हरियाली प्रवर्द्धन गरौं ।
- सडकका जथाभावी पानी बग्ग नदिई सडकको संरक्षण गरौं साथै भलको उचित व्यवस्थापन गरौं ।
- प्राविधिक सल्लाह बमोजिम उन्नत बिउ बिजनको प्रयोग गरी कृषि जन्य वस्तुको उत्पादन तथा उत्पादनकत्व वृद्धि गरौं ।

वडाअध्यक्ष

नवराज भुसाल



शीतगंगा नगरपालिका

वडा नं.११ को कार्यालय
लुम्बिनी प्रदेश, नेपाल





सम्पादकीय

बालबालिकालाई पार्टी सदस्यता दिनु गलत

राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टीले ३५ हजार २ सय ५७ जना बालबालिकालाई पार्टी सदस्य बनाएको तथ्याङ्क महाधिवेशनमा सार्वजनिक गरेको छ । नेपालको कानुनअनुसार कानुनतः कुनै पनि राजनीतिक दलको सदस्य बन्न १८ वर्ष उमेर पूरा भएको हुनुपर्छ । यस्तो व्यवस्था राजनीतिक दलसम्बन्धी ऐन २०७३ को परिच्छेद ३ मा उल्लेख छ । विद्यमान कानुनको उल्लंघन गरी सत्तारूढ दलले ३५ हजार बालबालिकालाई सदस्य बनाएको विषय संवेदनशील हो । यो राजनैतिक दलको गैरजिम्मेवार स्वतन्त्र पार्टी पनि कुनै पनि शर्तमा पार्टीको बर्चस्व कायम गर्न चाहन्छ भन्ने छर्लङ्गा भएको छ ।

राजनैतिक दलले असल राजनैतिक संस्कार निर्माण गर्ने हो । राजनैतिक दलले लिने नीतिले समाजलाई निर्देशित गरिरहेको हुन्छ । रास्वपाले आफूलाई उदार लोकतान्त्रिक पार्टीको रूपमा प्रस्तुत गर्दै आएको छ । सांगठनिक विस्तारका क्रममा बालबालिकालाई सदस्य बनाएर उसले उदार राजनैतिक दल नभई फरक रूपमा उभ्याएको छ । बालबालिकालाई कानुनविपरीत सदस्य बनाउने काम उदार राजनैतिक दलले गर्दैन । राजनीतिक दलसम्बन्धी ऐनमा दलको सदस्यता तथा संगठनात्मक संरचनासम्बन्धी व्यवस्था छ । दफा १४ मा सदस्यताको योग्यताको विषय छ । जसअनुसार नेपाली नागरिकले मात्रै नेपालको राजनीतिक दलको सदस्यता लिन पाउँछन् । यी बाहेक थप चार योग्यता दफा १४ को उपदफा १ मा छ । अठार वर्ष उमेर पूरा भएको, भ्रष्टाचार, जबरजस्ती करणी, मानव बेचबिखन तथा ओसारपसार, लागुऔषध विक्री वितरण तथा निकासी वा पैठारी, सम्पत्ति शुद्धीकरण, अपहरणसम्बन्धी कसूर वा नैतिक पतन देखिने अन्य फौजदारी कसूरमा कैदको सजाय नपाएको, नेपाल सरकार, प्रदेश सरकार वा स्थानीय तहको स्वाभित्व वा नियन्त्रणमा रहेको स्वशासित संस्थाको बहालवाला प्राध्यापक, शिक्षक वा कर्मचारीको पदमा बहाल नरहेको र कुनै सार्वजनिक पद धारण गरेको कारणबाट संविधान तथा कानुन बमोजिम राजनीतिक दलको सदस्य हुन अयोग्य नरहेको व्यक्ति पार्टी सदस्य हुन योग्य मानिन्छ ।

रास्वपाले पत्रकार, कर्मचारीलाई पार्टी सदस्य नबनाउने घोषणा पहिले नै गरिसकेको छ । कर्मचारीलाई पार्टी सदस्य नबनाउने र विश्वविद्यालयमा राजनीतिकरण रोक्ने नीतिलाई सकारात्मक रूपमा लिइएको भए पनि विस्तारै विश्वविद्यालयमा राजनैतिक हस्तक्षेप बढेको छ । विश्वविद्यालयमा पदाधिकारी नियुक्त गर्दा रास्वपालाई सहयोग गरेकोलाई प्राथमिकता दिने नीतिबारे पार्टी महामन्त्री कविन्द्र बुर्लाकोटीले सार्वजनिक गरिसकेका छन् । चितवनमा जारी प्रथम महाधिवेशनमा पार्टीका महामन्त्री बुर्लाकोटीले पेश गरेको प्रतिवेदनअनुसार रास्वपाको कूल सदस्य संख्या ५ लाख २३ हजार ४६५ छ । यसमध्ये ६.७ प्रतिशत सदस्य १८ वर्ष मुनिका बालबालिका छन् । राजनीतिक दलसम्बन्धी ऐनमा मात्र होइन । बालबालिकासम्बन्धी ऐन २०७५ ले पनि बालबालिकालाई राजनीतिक उद्देश्यका लागि प्रयोग गर्न बन्देज लगाएको छ । बालबालिकासम्बन्धी ऐन २०७५ अनुसार १८ वर्ष उमेर पूरा नगरेका प्रत्येक व्यक्तिलाई बालबालिका भनिन्छ । यस्तो परिभाषा उक्त ऐनको दफा २ को (ब) मा छ । बालबालिकासम्बन्धी ऐनको दफा ७ को उपदफा ७ मा कुनै पनि बालबालिकालाई राजनीतिक उद्देश्यका लागि प्रयोग गर्न नपाइने प्रावधान छ । जहाँ भनिएको छ- 'कुनै पनि बालबालिकालाई सेना, प्रहरी र सशस्त्र सम्मूहमा भर्ना गर्न र प्रत्यक्ष वा अप्रत्यक्ष रूपमा सशस्त्र द्वन्द्व वा राजनीतिक उद्देश्यको लागि प्रयोग गर्न पाइने छैन ।' बालबालिकालाई राजनीतिक प्रयोजनका लागि संगठित गर्न नपाइने कानुनी प्रावधान त छँदैछ । यसबाहेक संयुक्त राष्ट्रसंघीय बाल अधिकारसम्बन्धी महासन्धि, यससम्बन्धी अन्तर्राष्ट्रिय सिद्धान्त र मान्यताले पनि १८ वर्षमुनिका बालबालिकालाई राजनीति र राजनीतिक दलको दुरुपयोगबाट जोगाउनुपर्ने उल्लेख छ ।

राजनैतिक दलले दलको विचार, सिद्धान्त, दर्शन र कार्यक्रमबारे जानकारी दिनसक्छन् । उनीहरूले बालबालिकालाई राजनैतिक सचेतना जगाउन सक्छन्, तर सदस्यता दिलाउन राष्ट्रिय अन्तर्राष्ट्रिय कानुन, सन्धि र अभिसन्धिले रोक लगाएको छ । राष्ट्रिय अन्तर्राष्ट्रिय कानुन, सन्धि र अभिसन्धिले रोक लगाएको विषयमा रास्वपा किन गैरजिम्मेवार ढंगले अघि बढ्यो,त्यो गम्भीर प्रश्न हो । सदस्यता नदिने मात्रै नभएर कानुनतः बालबालिकाहरूलाई राजनीतिक दलको कार्यक्रमहरूमा, जुलुसमा, ग्यालीमा सहभागी गराउने, पार्टीको भण्डा बोक्न लगाउने कार्य समेत गर्न पाउँदैन । विगतमा दलहरूले बालबालिकालाई दलको गतिविधिमा प्रयोग गरेको भनेर अन्य दलका सन्दर्भमा समेत प्रश्न उठ्ने गरेका थिए । अरु दलले सदस्य नै दिएका थिएनन् , यसपटक रास्वपाले सदस्यता नै दिएको हो । माओवादीले जनयुद्धमा बालबालिकालाई प्रयोग गरेको विषय पेचिलो बनेको थियो ।

जिम्मेवार राजनैतिक दलले कानुनको पालना गर्न चुक्नुहुन्न । समाजप्रतिको जवाफदेहिता पनि उत्तिकै महत्त्वपूर्ण हुन्छ । रास्वपाले जिम्मेवार राजनैतिक दलको रूपमा उभ्याउन कमजोरी स्वीकार गरी बालबालिकालाई पार्टी सदस्य दिने निर्णय खारेज गर्नुपर्छ ।

२०द३ असार १५, गते सोमबार

Monday Jun 29, 2026

बेठी रोपाइँ



नेपाल सरकारले असार १५ लाई धान दिवस घोषणा गरेपछि उच्च पदस्थ व्यक्ति र स्थानीय निकायका मानिसहरूले त्यस दिन धेरै जना जम्मा भएर रमाइलो गर्दै खेतमा काम गर्दछन् । सबैले हिलोको टीका लाउँछन् । केही मानिसहरूले हिलोमा लडिबडी खेल्ने र एक अर्कालाई हिलाले छेप्ने गर्दछन् । त्यसो गर्नु माटो प्रति र अन्नाप्रति गरिएको सम्मान हो । त्यस बाहेक केही ठाउँमा पुरानो समयमा गरिने “बेठी रोपाइँ” लाई पनि परम्परा र संस्कारको रूपमा फेरि सुरु गरेका छन् । आधुनिक पुस्ताले त्यसलाई रमाइलो पनि मानेका छन् । बेठी रोपाइँ किन लोप भयो र पुरानो पुस्ताले कस्तो मान्थे त्यो बुझ्नको लागि त्यसबेलाको कानुन र समाजको अवस्था बुझ्न आवश्यक हुन्छ ।

पहिलेको समयमा गाउँमा बस्ने रैतीहरूले रजौटा, अमलदार, तालुकदार, जिमुवाल, मुखिया, साहु र अरु ठुला मानिसहरूलाई बेसीर मान्नु पर्दथ्यो । ठुला मानिसको निगाहामा सानाको जिन्दगी चल्थ्यो । खेतको तिरो जिम्मालले उठाउँथे । पाखो बारी र खरबारीको तिरो मुखियाले उठाउँथे । मुखिया जिम्मालकहाँ वर्षको २ पटक खेतारो जान्नु पर्दथ्यो । साहुको ऋण खनेले पनि ब्याज र ठेकी बुझाउनु पर्दथ्यो । कसैले घिको ठेकी हिसाबमा र दूध / दहिँको ठेकी गुनयमा बुझाउनुपर्दथ्यो । कसैले ठेकी बुझाउन नसकेमा बेठी तिरि ब्याज कटाउँथे । वि.स. २०२० सालसम्म २०/३० वा ५० रुपैयाँसम्मको ऋण ठुलै मानिन्थ्यो । कसैले १०० रुपैयाँ ऋण लिएमा वार्षिक १० रु ब्याज र १० रु ठेकी भन्थे । बेठी तिरिमा त्यस समयको भाउअनुसार हिसाब हुन्थ्यो । खेतालाको ज्याला ४ माना अन्न थियो । १८ सालमा १ रु पाथी मकै थियो । त्यसअनुसार ५० रु ऋण लिनेहरू ५ रु नगद ब्याज वा १० वटा खेतारा ठेकीको हिसाब हुन्थ्यो । गुनय र सघाउ पनि कतै १ दिन र कतै २ दिन सघाउ गर्न पर्दथ्यो । गोरु पाल्नेहरूले गोरु र हली दिएर बेठी कटाउँथे । कुनै ठाउँमा आफ्नो रोपाइँ गर्न नारेका गोरु पनि फुकाएर दिन पर्दथ्यो । पहिले ठुलाको चित्त बुझ्नेपछि मात्र आफ्नो काम गर्दथे । चित्त नबुझ्नेमा धेरै प्रकाले दुःख दिन्थे । गरिबहरू जाति भिनिनेत गरे पनि उक्लन सक्दैनथे ।

अन्न बेच्नेहरूले भकारीमा भुस मिसाउने र ५ पाथी दिएमा १० पाथी लेख्ने गर्दथे पापको डर नमान्ने साहुहरू मैले ब्याज लिन्न वर्षको एउटा सिफ्रि थप्छु भन्थे । साँझ मानिसहरूले हुन्छ भनेर ऋण लिन्थे । १ रु ऋण लिएमा दोश्रो वर्ष १० रु हुने दोश्रो वर्ष १०० रु हुने र चौथो वर्षमा हजार रुपैयाँ हुन्थ्यो । त्यसपछि जालझेल गरेर घित्तो लिलाम गर्दथे । ऋण खोजेर लाहुर गएमा कमाएर फर्केपछि घडी कोट कम्ल, जुता, कमेज र मसला जस्ता केही कोसेली दिनु पर्दथ्यो । साहुले पनि कमाइअनुसार कोसेली माग्दथे । मैले ऋण हालिदिएर तैले कमाउन पाइस् भन्थे । साउँ ब्याज सबै पाइ पाइ गरेर लिन्थे ।

मुखिया, जिम्माल, तालुकदार र साहु कहाँ रोपाइँ सकिने दिनमा बेठी लगाउँथे । त्यस दिन नियमअनुसार खेतारा जाने बाहेक सघाउ गर्न र रमाइलो हेर्न अरु मानिस पनि जान्थे । त्यस दिन बाजा बजाउने, बन्दुक पड्काउने, गीत गाउने र नाच्ने गर्दथे । नास्ता खानको लागि चामलको पिठो भुर्दथे । कसैले दहिँ चिउरा पनि बाँड्थे । कुनै ठाउँमा बोको वा राँगो काटेर भोज लाउँथे । असारमा हिलो टेकेमा गति परिन्छ र खेती सप्रन्छ भन्थे । केही साहुहरू घोडालाई पनि नुहाइदिएर, तेल लगाइदिएर घोडामाथि चढेर खेतमा दौडाउँथे ।

अरु मानिसहरूले खोकमा चढेर अर्को समातेर गोरु दौडाउँथे । खोकमा चढेर चिच्याउने, लौराले घोच्ने, पुच्छर निमोदने गरेपछि लहरे नारेका गोरुहरू एउटै तालमा दौडन्थे । टाठा गोरुले दौडिदै गएर अहट र ढिक नाघेमा विजयी हुन्थे । मुखियाको गोरुलाई अरु गोरुले जितेमा जित्ने गोरु किन्ने वा आफ्नो गोरु बेच्ने गर्दथे । असारमा अनिकाल लामे हुनाले भोज खानको लागि गरिबहरू र केटाकेटीहरू पनि जान्थे । कसैलाई पनि ज्याला दिन नपर्दासम्म सक्ने जातिले बेठी लाउँथे । आली लाउनेलाई कुनै ठाउँमा ठिंगारे र कुनै ठाउँमा बाउसे भन्दछन् ।

धानको रोपाइँ सकिने दिनलाई बेठी भने जस्तै कोदोको रोपाइँ सकिने दिनलाई मैजारो भन्दछन् । भात खाए इज्जत हुने हिडो खाएमा इज्जत जाने हुनाले कोदोको कुरा कसैले गर्दैन । कुनै ठाउँमा मैजारो गर्दा पनि रमाइलो गर्दथे । ठाउँ र परम्परा अनुसारका एकहोरी, दोहोरी, ठट्टौली, कथा, इतिहास र पीडा बोकेका गीतहरू गाउँथे । हलीगरो, खलेगरो, महनेगरो, चेत्लीगरो नाम राखेर भाग छुट्ट्याउँथे । केही ठाउँका छुवा मुखिया, जिम्मालहरूले बेठी बुझाउन गएका खेतारालाई नास्ता पनि नदिएर सेमाँ बुझाउँदा ल्याउने मानो वा ठेकीमा कटाइदिन्छु भनेर भोकभोकै पठाउँथे ।

बेठी शब्द भरौँ नेपाली शब्द हो गाउँघरमा बिउको लागि पालेको बोको, राँगो, सँढेली बेटे भन्दछन् । कुनै ठाउँमा ब्याठे पनि भन्दछन् । ठट्टौली मानिसहरूले भर्खरको मानिसलाई जिस्क्याउँदा ब्याठेई गर्न / बिट्ट्याई गर्न नआतेउडै केटाहो भन्दछन् । जे जस्तो भए पनि मानिसहरूले समय अनुसार आफ्नो जीवन चलाएका छन् । २०७९ सालको मूल्याङ्कनअनुसार सामान किनेर भोज खाउँदा र सरकारले तोकेको ज्याला दिएर बेठी लगाउँदा कति खर्च होला ? आफ्नै मूल्याङ्कन गर्नुस् । आफ्नो खेत बारीमा ज्याला दिएर काम गराउँदा उल्टै घाटा लाग्दछ । त्यस बाहेक समयमा मल बिउ नपाउने र अरु धेरै समस्या छन् । नेताहरूको भाषण सुन्दा किसानहरू रन्ध्रल्लामा पर्दछन् । सीमा पारिबाट मल ल्याए जफत हुन्छ । किसानहरू उक्सने नीति नै छैन । सक्कली किसानहरू ऋणले गडेका छन् । भोलामा फारम दर्ता गर्नेहरूले अनुदान खाएका छन् ।

धान दिवसको दिनमा सरकारी बजेट खर्च गरेर मेलाको आयोजना गर्ने, ठुला ठुला आश्वसन दिने, गमलामा धान रोप्ने, बिउको माला लगाउने, गरेको देख्दा किसानमा कस्तो सन्देश जाला रु केही ठाउँमा महिला माथि दुर्यवहार समेत भएको छ । कुनै बेला अहिलेका वैधितहरको अन्त्य भएर किसानको हितमा नीति बनेमा मात्र कृषिबाट सम्पृद्धि होला । आशा गरौं भर नपर्ने ।

- केही असार गीतहरू**
- असार महिना भरी र पच्यो पहरो रसायो
हरियो पाखा पालुवा नयाँ जमिन बसायो ।
 - भरीले होला बर्खे ति मूल सबै छन् फुटेका
छट्ट छट्ट गर्दै भईछ्न् तल नदीमा जुटेका ।
 - लेकैरबाट बेसीमा भरे हल गोरु लिएर
रोपाहार बाउसे भईछ्न् लस्कर पाखामा ति हेर ।
 - मुलानबाट लाहुरे आए धन पैसा लिएर ।
रोपाइँ खर्च रित मामा जाउँ कोसेली लिएर ।
 - लेकमा कोदो बेसीमा धान रोपाइँ गरने
असारमा रोप्ने मिसरमा काट्ने भकारी भरने ।
 - बर्खामा हुने भरी र बादल हिँडदमा तुवाँलो
माछाको काल जाल र बल्छी थुनेको दुवालो ।
 - टारी र पाखा पैया धान छर्ने फाँटमा जर्नेली
उस्ते हो भनी साटोप बिउ पछुतो पलानी ।
 - जेठो बुढो र गौरिया रोपौँ पोखरा फाँटमा
रातो मासी र चन्दननाथ जुम्लाको माटोमा ।
 - बर्खामा रोप्ने धेरै छन् धान चैतमा टाडन
लक्ष्मीको रैछ्न् नउली बुहारी नबसे माइदाम ।
 - पहिल्यै रोनु ढाव र सिम कुलोको भरमा
मुल्फुटे पछि टार र फाँट टुलटुला गरामा ।
 - लादैमा असार धानको बिउ राख्नु बियाड बनाइ
एक मदिना हिको बिउ रोनु राम्रो हातमा समाइ ।
 - असार पन्ध्र हो धान दिवस हिलोमा जाने हो
सबैले मिली रोपाइँ गर्ने दही चिउरा खाने हो ।
 - नेपाल हाम्रो साभ्ना हो घर हिमाल धुरी हो ।
असारमा मानो रोपेर हाम्ले थन्क्याउने मुरी हो ।
 - हराउने भयो रैथाने धान विकास बिउले
जोगाउने ज्ञान कहिले सौँच्छ, कसको जिउले ।
 - यती हो मैले जानेको भन्ने असार समाचार
देखेको लेखे जानेको भने सबैलाई नमस्कृत ।।

असार १५ मा दही चिउरा : मानो खाएर मुरी उब्जाउने बेला

असार पन्ध्र । मध्य वर्षायाम । अर्थात् दही-चिउरा खाने दिन । असार पन्ध्रमा सबैले चिउराको व्यवस्था गर्छन्, दहीको जोहो गर्छन् । यसमा काँतिले मौसमी फल औंपको स्वाद मिसाउँछन्, कतिपयले केरा । घर-घरमा दही चिउरा खाइन्छ ।

सबैलाई थाहा छ, असार पन्ध्रमा दही-चिउरा खानुपर्छ । दही-चिउरा खानु परम्परा हो । असार पन्ध्रमै किन दही चिउरा खाने प्रचलन चलाइयो ? यसको महत्त्व के होला ?

मानो खाएर मुरी उब्जाउने सिजन
हाम्रो मुलुक कृषिमा आधारित छ । धेरैजसोको जीवन खेतीकिसानीमा बित्ने गर्छ । धेरैजसोले पशुपालन गर्छन्, अन्नवाली लगाउँछन् । अतः असार-साउन अर्थात वर्षायाम भनेको खेतीबाली लगाउने मध्य सिजन ।

यतिबेला धानलगायत अन्नबाली लगाउने गरिन्छ । अन्नवाली लगाउनका लागि यो नै अनुकूल सिजन हो ।

खेतीपातीमा खाँटने किसानहरूलाई यतिबेला भ्याइनभ्याई हुन्छ । किसानहरू दिनभर माटोमा खेल्छन्, हिलोमा खेल्छन्, मलछाद तयार गर्छन्, अन्नबाली लगाउँछन् । बिहानदेखि साँझसम्म उनीहरू काममा खटिन्छन् ।

त्यसैले त असारलाई ‘मानो खाएर मुरी उब्जाउने सिजन’ भनिन्छ । अर्थात् यो आयआर्जनको स्रोत बढाउने मेलो पनि हो । थोरै खाएर धेरै काम गर्ने बेला हो । वास्तवमा भन्ने हो भने किसानहरूलाई फुर्सदले खाने समय पनि हुँदैन यतिबेला ।

छिटो-मिटो परिकार
कामको चटारो हुने भएकाले यतिबेला किसानहरूका लागि छिटोमिटो खाजा हो, दही-चिउरा । दही-चिउरा तयारी परिकार हुन् । यसलाई पकाइरहनु



पर्दैन ।

दही चिउरा बनाउन समय लाग्दैन । त्यसैले काममो हतारोबिच दही चिउरा उपयुक्त हुन्छ, नास्ताको लागि । दही चिउरा मिठो पनि हुन्छ । सर्वप्रिय परिकार हो यो ।

स्वास्थ्यवर्द्धक

वर्षायाममा दही चिउरा सेवन गर्नुको सम्बन्ध स्वास्थ्यसँग पनि छ । वर्षायाममा खानेकुराको माध्यमबाट संक्रमण सँगै भय हुन्छ । यतिबेला फिफ्गा, लाम्पखुट्टे, साइला आदिले खानेकुरा दूषित बनाउन सक्छ । यसैगरी गर्मीले गर्दा चाँडै सड्ने, गल्ने हुन्छ । त्यसैले पकाएको वा पकाएर राखेको खानेकुराले पेटमा संक्रमण हुने, अपच हुने सम्भावना रहन्छ ।

दही-चिउरामा त्यस्तो संक्रमणको भय हुँदैन । यसलाई पकाउन नपर्ने भएकाले छिटो हुन्छ, बनाउन सजिलो र छरितो हुन्छ । स्वास्थ्यवर्द्धक पनि हुन्छ ।

सितल र सुपाच्य खानेकुरा
दही पाचन यन्त्रका लागि निकै उपयोगी पेय मानिन्छ । दहीमा भएका व्याक्टेरियाले पाचन पक्रियामा सघाउ पुर्‍याउँछ । त्यसैगरी गर्मीमा यो पेयले शरीरलाई सितलता प्रदान गर्छ ।

त्यसो त दहीमा कार्बोहाइड्रेट, भिटामिन बि, सि हुन्छ, यसले शरीरलाई फुर्तिलो बनाइराख्न सहयोग गर्छ ।

एक हिसाबले भन्ने हो भने दही स्वादिलो पेय मात्र नभएर औषधी पनि हो ।

चिउरा स्वास्थ्यवर्द्धक खानेकुरा हो । यो सड्ने, गल्ने, बासी नहुने भएकाले कुनै पनि किसिमको संक्रमण हुँदैन । चिउरा र दहीको समिश्रण स्वादिलो हुन्छ साथसाथै सुपाच्य पनि ।

कर्मकाण्ड मात्रै
दही चिउरा खेतीबालीमा मात्र खाने परिकार होइन । साथसाथै असार पन्ध्रमा मात्र खाने परिकार पनि होइन । दही चिउरा वर्षायामको खाजा हो । वर्षायाममा अरु खानेकुरा सड्ने, गल्ने, बासी हुने भएकाले दही-चिउरा उपयोगी मानिन्छ । छिटो, छरितो, मिठो र सुपाच्य खानेकुरा भएकाले दही चिउरा यतिबेला हाम्रो शरीरका लागि उपयोगी हुन्छ ।

त्यसैले असार पन्ध्रमा मात्र दही-चिउरा खानु, ताम्रफाम गर्नुको अर्थ छैन । बरू, दही चिउरालाई वर्षायामको नियमित नास्ता बनाएमा त्यसले स्वास्थ्य लाभ मिलिनेछ । आफ्ना बालबच्चालाई जंकफूड होइन, दही चिउरामा बानी पारौं ।

୧୮୬୧୭୮୧୨୭୫, ୧୮୦୦୭୬୦୬୨୨



अछामको धामी गाउँ
अछामको मेल्लेख गाउँपालिका-१ स्थित धामी गाउँका परम्परागत घरबस्ती । तस्विर : रासस

पूर्वगृहमन्त्री लेखकले मागे लिखित प्रमाण

बुटवल । पूर्वगृहमन्त्री रमेश लेखकले भदौ २३ र २४ को घटनाबारे राष्ट्रिय मानवअधिकार आयोगले गरेको छानबिन तथा अनुसन्धान प्रतिवेदनसहितका संलग्न श्रव्यदृश्य र लिखित प्रमाणहरू माग गरेका छन् ।

शुक्रबार आयोगको कार्यालय हरिहरभवन पुगेर लेखकले 'प्रमाणित प्रतिलिपि (सूचना) उपलब्ध गराई पाउँ' भनि निवेदन दिएका थिए । आफूलाई मानवअधिकार उल्लंघन गरेको भनी आयोगले गरेको निर्णयप्रति असहमति रहेको भन्दै के-कस्तो आधार ग्रहण गरी मानवअधिकार उल्लंघनकर्ताको सजा प्रदान गरियो भन्नेमा लेखकले समष्टिगत जानकारी खोजेका छन् ।

उक्त विषयको जानकारी प्राप्त गरी मानवअधिकारसँग सम्बन्धित राष्ट्रिय र अन्तर्राष्ट्रिय फोरममा आफ्नो पक्ष प्रस्तुत गर्न चाहेको उनको भनाइ छ । भदौ २३ र २४ को घटनाबारे आफ्नो पक्ष सार्वजनिक गर्न साथै आवश्यक देखिएमा सबैधानिक र कानूनी उपचारको बाटो अवलम्बन गर्ने लेखकले निवेदनमा लेखेका छन् ।

लेखकले आयोगबाट आयोगले सदस्य लीली थापाको संयोजकत्वमा अनुसन्धान तथा छानबिन समिति गठन गर्दा गरेको कार्यदिशसहितको सम्पूर्ण निर्णय, उक्त समितिले तयार गरेको प्रतिवेदन र प्रतिवेदन संलग्न श्रव्यदृश्य एवं लिखत कागज लगायत सम्पूर्ण विद्युतीय र लिखित प्रमाणहरू, प्रतिवेदनको आधारमा आयोगले गरेको निर्णय र आयोगले सरकारलाई प्रेषित गरेको सिफारिससहितको प्रतिवेदन मागेका छन् ।

समाज रूपान्तरणमा दलित पत्रकारको भूमिका महत्वपूर्ण : नगर प्रमुख श्रेष्ठ

सन्धिखर्क । सन्धिखर्क नगरपालिकाका नगर प्रमुख कृष्णप्रसाद श्रेष्ठले समाज र राष्ट्रको रूपान्तरणमा दलित समुदायका पत्रकारहरूको भूमिका अत्यन्तै महत्त्वपूर्ण रहेको बताएका छन् ।

सन्धिखर्क नगरपालिकाको आर्थिक सहयोग तथा दलित चेतना विकास परिषद्, नेपाल को सहजीकरणमा सञ्चालित दलित समुदायका पत्रकारहरूको क्षमता अभिवृद्धि तालिमको उद्घाटन कार्यक्रममा बोल्दै नगर प्रमुख श्रेष्ठले दलित पत्रकारहरूले समाजमा रहेका विभेद, अन्याय र असमानताका विषय उजागर गर्दै सामाजिक न्याय स्थापनाका लागि महत्त्वपूर्ण भूमिका निर्वाह गरिरहेको बताए ।

उनले पत्रकारिता क्षेत्रमा दलित समुदायका पत्रकारहरूको क्षमता अभिवृद्धि, पेशागत सुरक्षा तथा समान अवसर सुनिश्चित गर्नु आजको आवश्यकता भएको उल्लेख गर्दै जिम्मेवार, निष्पक्ष र व्यावसायिक पत्रकारिताले समावेशी समाज निर्माणमा महत्त्वपूर्ण

खुल्ला रक्तदान कार्यक्रम सम्पन्न

कञ्चन । रुपन्देहीको कञ्चन गाउँपालिका वडा नं. १ स्थित कुचेरा चौपारीमा खुल्ला रक्तदान कार्यक्रम सम्पन्न भएको छ । उक्त कार्यक्रममा २३ जना रक्तदाताहरूले रक्तदान गरेका थिए ।

कञ्चन सूचना तथा सञ्चार केन्द्र, कञ्चन ४ अस्नैया रुपन्देहीको आयोजना तथा मन्दिर आमा समूह र नमूना युवा क्लब, कञ्चन १ कुचेराको व्यवस्थापनमा कार्यक्रम सम्पन्न भएको हो ।

कार्यक्रममा कञ्चन सूचना तथा सञ्चार केन्द्रका प्रबन्ध सञ्चालक जगीलाल थापाले पछिल्लो समय

योगदान पुर्‍याउने धारणा व्यक्त गरे ।

कार्यक्रममा सन्धिखर्क नगरपालिका-२ का वडा अध्यक्ष मोतिबज्र रायमाझी, नैरसरकारी संस्था महासङ्घका अध्यक्ष ठाकुर अधिकारी तथा नेपाल पत्रकार महासङ्घ अर्घाखाँचीका पूर्व अध्यक्ष शोभाख पन्थीले सामाजिक रूपान्तरण, समावेशी विकास र समानतामूलक समाज निर्माणमा दलित समुदायको योगदान उल्लेखनीय रहेको बताए ।

तालिममा नेपाल पत्रकार महासङ्घका पूर्व केन्द्रीय सदस्य राधा नेपाली, पूर्व अध्यक्ष शोभाखर पन्थी तथा राष्ट्रिय दलित पत्रकार सङ्घ, लुम्बिनी प्रदेशका सचिव अनिल नेपाली ले सहजीकरण गरिरहेका छन् ।

उर्दैन दिनसम्म सञ्चालन हुने तालिममा पत्रकारिता क्षमता अभिवृद्धि, समाचार लेखन, पेशागत सुरक्षा, सञ्चार आचारसंहिता तथा समसामयिक पत्रकारितासम्बन्धी विषयमा प्रशिक्षण प्रदान गरिने आयोजकले जनाएको छ । कार्यक्रमको सञ्चालन अनिल नेपाली ले गरेका थिए ।

अत्याधिक गर्मीका अस्पतालहरूमा बिरामीहरूको चाप बढेसँगै रगतको समेत अभाव देखिएको सन्दर्भमा विभिन्न स्थानमा रक्तदान कार्यक्रमलाई अभियानको रूपमा सञ्चालन गरी रगत संकलन गर्ने कार्यलाई निरन्तरता दिनु परेको बताए ।

यस्तै पश्चिम कुचेरा टोल विकास संस्थाका अध्यक्ष दिलाराम थापाले रक्तदान जीवनको महानाद भएको उल्लेख गरेका थिए भने नमूना युवा क्लबका अध्यक्ष धनबहादुर तारामले रक्तदान गर्नु भनेको मानवीय सेवाको उच्चतम कार्य भएको विचार व्यक्त गरेका थिए ।

दूधमा आत्मनिर्भर बन्दै बागलुङ

बलेवा । दश वर्षपहिले मलेसियाको रोजगारीबाट फर्किएका बागलुङ नगरपालिका-१२ का लिलाधर शर्मा अहिले गाउँमा गाई फार्म सञ्चालन गर्दै आएका छन् ।

स्वदेमै मेहनत गर्दा मनय आमदानी गर्न सकिन्छ भन्ने लागेर सुरु गरेको व्यवसायले उनलाई व्यावसायिक दूध उत्पादक किसान बनाएको छ ।

शर्माको फार्ममा अहिले २५ वटा माउ गाई छन् भने केही साना बाच्छा र भैंसी पनि छन् । उनले गाउँमा दूध उत्पादन गरेर बागलुङ बजारमा बिक्री केन्द्र पनि सञ्चालन गरेका छन् ।

चार वर्ष साउदीअरेबिया बसेर फर्किएका जैमिनी नगरपालिका -१ कुश्मीशेराका विकास पौडेलको गोठ पनि दुधालु गाईले भरिभराउ छ ।

व्यावसायिक दूध उत्पादक किसान बनेका उनको दम्पतीलाई अहिले दूधको उत्पादन र बिक्रीमा भ्याइनभ्याइ छ ।

पौडेल र शर्मा मात्रै होइन पछिल्लो समय विदेशका दु:ख सम्भरेर गाउँ फर्किने र विदेश जान नचाहेने युवाहरू व्यावसायिक कृषि उत्पादनमा लाग्न थालेका छन् ।

विदेश जानुभन्दा स्वदेशमा बसेर आमदानी गर्न सकिन्छ भनेर बागलुङका किसान व्यवसायिक पशुपालनमा लाग्न थालेका हुन् ।

गाईभैंसी पाल्ने किसानलाई स्थानीय, प्रदेश र सङ्घीय सरकारबाट अनुदान, उपचार र प्राविधिक सहयोग उपलब्ध हुन थालेपछि किसान थप हौसिएका छन् ।

बागलुङमा वार्षिक २३ हजार १५७ मेट्रिक टन दूध उत्पादन हुने गरेको जिल्लास्थित भेटेरिनरी अस्पताल तथा पशु सेवाविज्ञ केन्द्रले जनाएको छ ।

व्यावसायिक किसानको संख्या बढेसँगै बागलुङ दूध उत्पादनमा आत्मनिर्भर बनेको केन्द्रका प्रमुख डा. ऋषिराम सापकोटाले बताए ।

व्यावसायिक किसानलाई स्थानीय सरकारले सहयोग गर्ने र सङ्घीय तथा प्रदेश सरकारका किसान लक्षित कार्यक्रम किसानसँगै पुग्ने भएकाले दूधको उत्पादन पनि बढेको प्रमुख सापकोटाले बताए ।

आवश्यकताभन्दा बढी उत्पादन भइरहेको दूध छिमेकी जिल्लामा निर्यात हुने गरेको केन्द्रले जनाएको छ ।

जिल्लाको दक्षिण क्षेत्रबाट छिमेकी जिल्ला पर्वत र पश्चिम क्षेत्रबाट छिमेकी गुल्मीमा दूध निर्यात हुने गरेको तथ्याङ्क रहेको प्रमुख डा. सापकोटाले बताए ।

केही वर्ष पहिलासम्म पोखराबाट दूध ल्याएर बिक्री गर्दै आएका व्यापारी अहिले भने किसानको घरबाट सिधै खरिद गरी डेरी पसलमा ल्याउने गरेका छन् ।

जिल्लामा १५ वटा सहकारीबाट दूध बिक्री हुँदै आएको छ । यहाँका किसानले व्याक्तगत, समूहगत र सहकारीमार्फत् गाई, भैंसीपालन गरी दूध उत्पादन गर्दै आएका जिल्ला दुग्ध सहकारी सङ्घका अध्यक्ष दीपक गौतमले जनाए ।

बजारमा स्थानीय उत्पादनले पर्याप्त हुने गरेको उनको भनाइ छ ।

जिल्लाभर ८६ हजार ९२० भैंसी र २१ हजार ६६० गाईपालन भइरहेको केन्द्रका प्रमुख डा. सापकोटाले जानकारी दिए ।

व्यावसायिक र घरायसी प्रयोजनलाई पालिएका पशुचौपायको समेत तथ्याङ्क निकालेर केन्द्रले दूधको उत्पादनको मूल्याङ्कन गर्दै आएको उनले बताए ।

केन्द्रका प्रमुख डा. सापकोटाका अनुसार यहाँ मुर्ग, स्थानीय क्रस, जर्सी, होलस्टेन जातका गाईपालन हुँदै आएको छ ।

ग्रामीण भेगसम्म सडकको सहज पहुँच, यातायातको सुविधा, उर्चित मूल्य, स्थानीय तहको उत्पादनमा आधारित अनुदान, घाँस तथा परालको उपलब्धतालगायत कारणले किसानलाई पशुपालनमा व्यावसायिक बनाउन सहयोग पुगेको किसान विकास पौडेल बताउँछन् ।

अन्तरपालिका दलित जनप्रतिनिधि सम्मेलनको ३१ बुँदे घोषणापत्र

अर्घाखाँची । अर्घाखाँचीमा अन्तरपालिका दलित जनप्रतिनिधिहरूको प्रथम जिल्ला सम्मेलन ३१ बुँदे 'मालारानी घोषणापत्र' जारी गर्दै सम्पन्न भएको छ ।

मालारानी गाउँपालिकाको आयोजनामा सम्पन्न सम्मेलनको उद्घाटन जिल्ला समन्वय समितिका प्रमुख जीवनरायण कोइरालाले गरेका थिए । उद्घाटन समारोहलाई सम्बोधन गर्दै उनले जिल्लाका छवटै स्थानीय तहका दलित जनप्रतिनिधिहरूलाई एउटै मञ्चमा ल्याई अनुभव आदान-प्रदान गर्ने अवसर सिर्जना गरेकोमा मालारानी गाउँपालिकाको पहल अनुकरणीय रहेको बताए ।

कार्यक्रममा मालारानी गाउँपालिकाका अध्यक्ष दलबहादुर भट्टाईले दलित जनप्रतिनिधिबिच अनुभव आदान-प्रदान, सहकार्य र साझा धारणा निर्माण गर्ने उद्देश्यले सम्मेलन आयोजना गरिएको बताउँदै सहभागी सबै स्थानीय तहका जनप्रतिनिधिलाई धन्यवाद व्यक्त गरे । गाउँपालिका उपाध्यक्ष दिपा पोखरेलले सम्मेलनबाट जिल्लास्तरीय सञ्जाल निर्माण भएकाले आगामी दिनमा दलित अधिकार, समावेशी विकास र साझा मुद्दामा थप प्रभावकारी सहकार्य हुने विश्वास व्यक्त गरिन् ।

सम्मेलनमा प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत गोविन्द भट्टाईले समावेशी विकासमा दलित जनप्रतिनिधिहरूको भूमिका, अधिकता कृष्ण विश्वकर्माले संविधान तथा कानुनमा दलित अधिकार र व्यवस्थाहरू, तथा सन्धिखर्क नगरपालिकाका संस्थापक उपप्रमुखले स्थानीय तहमा दलित जनप्रतिनिधिहरूको भूमिका, अवसर र चुनौती विषयमा सहजीकरण गरेका थिए ।

सम्मेलनले 'जातीय छुवाछुत तथा विभेदमुक्त अर्घाखाँची, समतामूलक समाज निर्माण हाम्रो प्रतिबद्धता' भन्ने मूल संकल्पसहित ३१ बुँदे मालारानी घोषणापत्र जारी गरेको छ ।

घोषणापत्रमा संविधानले सुनिश्चित गरेका दलित समुदायका अधिकारको पूर्ण कार्यान्वयन, जातीय छुवाछुत तथा विभेदको अन्त्य, शिक्षा, स्वास्थ्य, रोजगारी, सीप विकास र आर्थिक सशक्तीकरणलाई प्राथमिकता, दलित महिला, बालबालिका, ज्येष्ठ नागरिक तथा अपाङ्गता भएका व्यक्तिका लागि विशेष कार्यक्रम सञ्चालन, परम्परागत सीप, कला र संस्कृतिको संरक्षण तथा आधुनिकीकरण, योजना तथा बजेट निर्माणमा दलित समुदायको अर्थपूर्ण सहभागिता सुनिश्चित गर्ने प्रतिबद्धता व्यक्त गरिएको छ ।

यस्तै, स्थानीय तहमा दलित विकास समिति गठन, छुवाछुत तथा विभेदविरुद्ध स्थानीय कानुन निर्माण, भूमिहीन तथा विपन्न दलित परिवारका लागि आयआर्जन र स्वरोजगार कार्यक्रम, दलित लक्षित बजेटको प्रभावकारी कार्यान्वयन, तथ्याङ्कमा आधारित योजना निर्माण, दलित युवाको नेतृत्व विकास, उद्यमशीलता प्रवर्द्धन, सार्वजनिक सेवामा समान पहुँच, संघ, प्रदेश र स्थानीय सरकारबीच समन्वय, जातीय विभेदमुक्त वडा तथा पालिका निर्माण अभियान सञ्चालन, पीडितलाई तत्काल सहयोग गर्ने संयन्त्र निर्माण, दोषीलाई कानुनबमोजिम कारबाहीका लागि पहल, स्थानीय नीति तथा कार्यक्रममा दलित मुद्दाको मूलप्रवाहीकरण तथा सामाजिक न्याय र समतामूलक समाज निर्माणका लागि सबै दलित जनप्रतिनिधि एकताबद्ध रहने प्रतिबद्धता जनाइएको छ ।

सम्मेलनले लिलबहादुर विकको संयोजकत्वमा ११ सदस्यीय अर्घाखाँची जिल्ला दलित जनप्रतिनिधि सञ्जाल गठन गरेको छ । सञ्जालको सचिवमा ठाकुरकुमार सौराण र कोषाध्यक्षमा शारदा परियार चयन भएका छन् । साथै बाबुराम पन्थी सुनारको संयोजकत्वमा सल्लाहकार समिति समेत गठन गरिएको छ ।

लुम्बिनीमा वन संरक्षण र हरियाली प्रवर्द्धनको वृहत् अभियान

भैरहवा । लुम्बिनी प्रदेशमा आइतबारदेखि वृहत् वृक्षरोपण अभियान सुरु भएको छ । वन तथा वातावरण मन्त्रालय, डिभिजन वन कार्यालय तथा विभिन्न सामुदायिक वन कार्यालयको सहकार्यमा अभियानको थालिएको हो ।

अभियानअन्तर्गत प्रदेशभर २५ लाख बिरुवा उत्पादन गरिएका छन् भने ६० हेक्टरभन्दा बढी क्षेत्रफलमा वृक्षरोपण गर्ने लक्ष्य छ । सरकारी, निजी तथा सार्वजनिक स्थानमा विभिन्न प्रजातिका बिरुवा रोपिने छन् ।

लुम्बिनी प्रदेशका मुख्यमन्त्री चेतनारायण आचार्यले गढवा गाउँपालिका-२, महदेवास्थित महदेवा सामुदायिक वनमा बिरुवा रोपेर अभियानको आरम्भ गरे । त्यस अवसरमा मुख्यमन्त्री आचार्यले बिरुवा रोप्नु मात्र पर्याप्त नभई तिनको संरक्षणमा जोड दिनुपर्ने बताए ।

हरेक वर्ष लाखौं बिरुवा रोपिए पनि संरक्षणको अभावमा अपेक्षित परिणाम हासिल हुन नसकेको उल्लेख गर्दै उनले संरक्षण अभियानलाई सफल बनाउनु सबै नागरिकको जिम्मेवारी भएको स्मरण गरए ।

लुम्बिनी प्रदेशसभा सदस्य इन्द्रजित थारुले प्रकृतिको अस्तित्व मानवभन्दा पुरानो भएकाले यसको विनाशले

मानव सभ्यतामै सङ्कट निम्त्याउन सक्ने चेतावनी दिए । उनले वन तथा वातावरण संरक्षणलाई अभियानका रूपमा अघि बढाउनुपर्नेमा जोड दिए । लमही नगरपालिकाका कार्यवाहक प्रमुख लक्ष्मी योगीले वन संरक्षणलाई आयआर्जन र उद्यमसँग जोड्नुपर्ने आवश्यकता औँल्याइन् । वन तथा वातावरण मन्त्रालयका सचिव प्रमोद भट्टाईले वृक्षरोपणमा जैबिक विविधतालाई प्राथमिकता दिइएको जानकारी दिए ।

उनका अनुसार पानी जम्ने क्षेत्रमा जामुन, अन्य स्थानमा मौवा, डाले घाँस, फूल फुल्ने तथा सांस्कृतिक महत्व बोकेका विभिन्न प्रजातिका बिरुवा रोपिएका छन् । डिभिजन वन कार्यालय काँपलवस्तु (गौतमबुद्ध) का प्रमुख महेन्द्रराज वाम्दले वृक्षरोपणलाई सफल बनाउन वन क्षेत्रमा चरित्रण नियन्त्रण, डढेलो व्यवस्थापन, गोडमेल, भाडाँ सफाई तथा नियमित स्नाहार-सुसारमा विशेष ध्यान दिनुपर्ने बताए । सामुदायिक वन उपभोक्ता महासङ्घ दाङ्का अध्यक्ष हरिप्रसाद भुसालले महदेवा सामुदायिक वनको १८ हेक्टर क्षेत्रफलमा ३० हजारभन्दा बढी बिरुवा रोपिएका जानकारी दिए ।

फोन: ०७१-५३५३१७

८८५७०६०३६८, ८८५७०६०३८४

प्रो. मञ्जु एण्ड सन्स

KKJ

न्यू कुमकुम ज्वेलर्स

ति.पि. चोक, बुटवल-४, रुपन्देही

स्वदेशी तथा विदेशी डिजाइनका शृद्ध

सुन चाँदीबाट बनेका गर-गहनाको

एकमात्र विश्वासिलो पसल

तिगत १५ वर्षदेखि

तपाईंको सेवामा समर्पित

पुराना गहनाहरू संग नयाँ गहना साटनुका साथै

खरिद वित्री गर्नुपरेमा हामीलाई सम्झनुहोस्

सिद्धार्थ पब्लिकेशन (प्रा.) लि. द्वारा प्रकाशित दैनिक लुम्बिनीको लागि अध्यक्ष: मोहन चापागाईँ, सल्लाहकार: एम.बी. विश्वकर्मा, प्रबन्ध सञ्चालक: महेश रिजाल, सम्पादक: शेरबहादुर केसी, सह-सम्पादक : टि.आर. शर्मा
प्रधान कार्यालय: बुटवल-११, माफ्नाउँ, रुपन्देही, लुम्बिनी प्रदेश नेपाल, फोन : ०७१-५३०६४०, ५३७६४० ईमेल: lumbininews@gmail.com (News) मुख्य शाखा कार्यालय भैरहवा, फोन: ०७१-५७२२६७ [अनलाइन संस्करण](#) lumbinipatrika.com